

Kralja je to zelo ganilo. Pusti dečka spati, gré v svojo sobo, vzame dva zavitka srebrnjakov ter jih vtakne dečku v žep.

Ko se plemič prebudi, najde denar v žepu. Zelo se začudi, vendar pa takoj ugame, kdo mu je dal.

Zelo je bil vesel, da bode mogel še bolj podpreti svojo mater. Toda obenem se hudo prestraši, ker ga je kralj našel spečega. Ko pride drugo jutro pred kralja, ga ponižno prosi odpuščanja, ker je storil ta prestop.

Dobri kralj pohvali dečkovo otroško ljubezen, ga imenuje takoj častnikom, ter mu podari še večjo svoto denarja, da si je mogel kupiti vso potrebno obleko in orožje, kar je potreboval v svojem novem stanu.

Ta vrli sin je postal pozneje general in je služil dolgo vrsto let svojemu dobremu kralju.

Dobrota, katera se stori starišem, se nikoli ne pozabi.

F. Malenšek.

Zopet imamo ljubega očeta!

Bog je neizmerno dober. Britko žalost, ki jo je odkritosrčno čutil ves katoliški svet vsled izgube velikega papeža Leona XIII., nam je utolažil s tem, da nam je naklonil za vrhovnega poglavarja sv. cerkve zopet izredno dobrega moža. Poprej so se imenovali Jožef Sarto, kot papež pa so si privzeli ime Pij X. Imeli boste še priliko izvedeti veliko lepega iz življenja novoizvoljenega papeža. Za zdaj naj vam omenim le nekatere zanimivejše reči.

Posebno znamenito je, da so se sedanji papež Pij X. iz preproste kmetijske rodovine povzpeli do najvišje časti na svetu. To je zopet dokaz, da, kdor ima

na pravem kraju srce in glavo, si lahko modro zagotovi časno in večno srečo v kateremkoli stanu.

Pa kako je bilo mogoče doseči toliko čast preprostem kmetškemu dečku?

Sedanji sv. oče so bili rojeni 2. junija 1835 na Benečanskem v neznatnem kraju Riése. Benečansko je bilo takrat še avstrijska last; torej so rodom Avstrijan. Družinica je bila precej obilna, poleg najstarejšega Jožka še en brat in šest sestrá, a kruha pa malo. Torej ni bilo misliti na višjo izobrazbo. Pa mali Jožek se je v domači šoli tako odlikoval po razumnosti, pridnosti in angelski nedolžnosti, da se je odločil dobri domači župnik Fusarini poskrbeti zanj, da bo mogel nadaljevati učenje. Miloščina je bila tu jako dobro naložena. Blagi mladenič je izvrstno napredoval v šolah. L. 1858. je bil že posvečen v mašnika. Nova maša se je obhajala s pristrčno svečanostjo. Starši, sestre in brat so v kmečki obleki radostni obdajali mladega duhovnika. Blagi njegov dobrotnik, sivolasi župnik Fusarini, se je veselja jokál, ko je videl, kako lep sad je obrodila njegova plemenita radodarnost. Mladi duhovnik Jožef Sarto se je tako vrlo obnašal, da je bil v kratkem poviševan od stopinje do stopinje. L. 1884. je bil izvoljen za škofa v Mantovi in l. 1893. je bil povzdignjen za kardinala in je postal patriarh v Benetkah; 4. avgusta t. l. pa so ga kardinali v Rimu izvolili za papeža.

Novi papež so si privzeli ime Pij X. menda zato, ker si je pred sto leti v Benetkah izvoljeni papež izbral ime Pij VII; ali pa morda zato, ker je bil papež Pij I. rojen v Ogleju, in je beneški patriarhat nastal iz oglejskega.

Sedanji papež se poleg drugih čednosti posebno odlikujejo po preprostosti in radodarnosti. Večkrat so že ponavljali besede: „Veseli me, da sem sin revnih staršev in tako iz lastne izkušnje poznam bedo nižjega ljudstva.“ — Ko so postali beneški patriarh, je prišla k velikim slovesnostim tudi njih mati. Preprosta stara ženica, ki je doslej vedno nosila na glavi malo rutico, je mislila, da bo z ruto delala sinu sramoto, in si je dejala na glavo preprost mestni klo-

buček. Ko so kardinal zagledali staro ženico in njen klobuček, so spoznali takoj, da je mati to storila v mnenju, da se bo sin sicer sramoval svoje matere. „Mamica“, rekó kardinal, „klobuček morate odstraniti, prosim Vas za to. Veliko ljubši ste mi v ruti.“ In niso odnehali prej, da je mati zopet prišla med odlično gospodo s preprosto ruto na glavi. In kardinal so s ponosom kazali na svojo ljubljeno mater. Ljudje, ki so jih že poprej silno spoštovali, so jih častili odslej še bolj radi plemenite sinovske ljubezni.

Povsod, kjer so Pij X. poprej službovali, so imeli odprto srce in roke za reveže, katerim so blagohotno pomagali z darili in dobrim svetom. V Benetkah so kot kardinal večkrat zastavili nek dragocen prstan, da so mogli obdarovati vse reveže. Nase so le malo mislili. Pij X. nimajo druge žepne ure kot nikelnasto. Ko jih je te dni nekdo opomnil na nikelnasto uro, so mu odgovorili: „Boljše radi svojih revežev nisem mogel imeti.“

Posebno pa so si Pij X. ohranili preprosto detinsko srce. V tem so še zlasti podobni Njemu, čigar namestnik so zdaj na zemlji, nebeškemu Prijatelju otrok, ki je nekdaž klical: „Pustite male k meni!“ V Benetkah so bili malim otročičem posebno priljubljeni. Zanje so vedno s seboj nosili v enem žepu čentezime (vinarje), v drugem sladkorčke. Otrokom imovitih rodbin so dajali sladkorčke, ubogim pa čentezime.

Kaj ne, da nam ne bo težko sinovsko ljubiti tako dobrega in blagega svetega očeta? Le pridno in goreče molite, da bi ljubi Bog sveti cerkvi mnogo let ohranil svetega očeta Pija X.!

Naši dnevi.

Zadnji žarki po poljanah
Cvetkam glave grejejo,
Čez poljane lahni vetri
Okrog cvetov vejejo.

Kadar v jutru zlato solnce
Zopet vzplava nad goré,
Po poljanah nežne cvetke
Zopet se iz sanj zbudé.

Le ko smrtni mraki dušo
Našo nam zagrnejo,
Dnevi preminoli nikdar
Več se ne povrnejo

V. Žirov.

